

der laa hun med lille Bror i Armen. Far bar os een for een ind. Bjerg stod i Døren mellem Dagligstuen og Sovekammeret og talte saa kønt til os. Han sagde, Mor var rejst bort, hun kom ikke igen, men vi skulde komme hen til hende engang. Saa sang vi "Frelseren er mig en Hyrde god" og saa kørte de vel til Kirkegaarden. Helga har maaske seet dem køre. Vi inde i Senge-
ne fik hver en stor Appelsin og vist en Mariekiks, begge Dele var absolut enestaaende for os. Bedstemor havde det med til os. I de Dage - altsaa før denne Dag - kom Far ind og sad hos os om Aftenen og talte saa kærligt med os. Jeg bad efter Aftenbønnen, om Far maatte blive ved med at være saadan. Men det skete nu ikke! Det kunde han vel heller ikke. Snart var Far ligesaa fjærn igen, som han egentlig altid havde været. Ja, det var rart, naar vi sommetider mærkede, at han var tilfreds med os. Det var skrækkeligt, naar han var vred, men det var vist egentlig nemmest, hvis han ikke var hjemme, men det er jo egentlig ikke Meningen med en Far! Hvorfor var det saadant? - Efterhaanden blev vi raske og Livet gik sin Gang. Vi gik paa Kirkegaarden og saa Mors Grav og bar Kranse derop. Der blev ved med at komme kønne Kranse i lang Tid. Folk var saa gode ved os, flere Koner kom med Kager. Bedstemor indførte nogle behagelige Skikke, f. Eks. med Kaffe om Onsdagen og Sukker i Kaffen. Vi fik ny Pige til Foraaret, ikke "gamle Marie" men en anden Marie, som jeg var glad ved og snakkede en Del med. Hun holdt "Ugens Nyheder", som jeg læste med Begærlighed. Livet har jo altid nogle smaa Glæder. Far og vor Karl Jens Bertelsen flyttede lille Ejners Kiste hen i Mors Grav, og Far plantede smaa Granen omkring Gravstedet. Der blev samlet ind i Sognet til en Gravsten, der blev lavet med Inskription efter Fars Vilje. Søndagen efter, at Stenen var rejst paa Graven, sa' Far i Kirken Tak for den, og han sagde, at Mor altid gerne villet være noget for de Unge, men havde ikke magtet det. Den Sommer samledes unge Karle og Piger sommetider Søndag Eftermiddag i vores Have og dansede Sanglegen under Ledelse af Birgitte Dinesen, som vist nylig var kommet hjem fra Vejstrup Højskole.

Far var god til at faa de Unge paa Højskole, de sad nede hos os og skrev Ansøgninger om Amtsunderstøttelse. Pigerne kom vist gerne til Jens Vejstrup, eller til Kristensen Randers, Ollerup. Karlene kom vist altid til Maltesen, Vrigsted, siden maaske til Terkelsen i Vraa, som Far vist lærte at kende gennem Anders Rendbæk. Faster Eva var kommet til Nebel som Lærerinde for Riemanns Børn m.fl.. Faster Charlotte besøgte os vist den Sommer, muligvis ogsaa Faster Alette. Farbror Jacob kom da - hjemvendt fra Grønland-. Anders Rendbæk kom i Sommerferien og arbejdede i Marken.